

Основна роля при измерване на резултатите от производствената дейност в дадена страна при СНС играе *показателят за вътрешния бруто-продукт*. Той представлява сумата от добавените стойности, създадени от всички категории производители през дадения период от време на територията на дадена страна.

В групата на основните показатели при СНС е и *показателят за чистата продукция*.

Чистата продукция представлява разликата между добавената стойност и изразходените основни средства (основен капитал). При установяването на чистата продукция се използва по правило не начислената от производителите амортизация, а стойността на действителното износване на основните средства. Известно е, че размерът на амортизационните отчисления е и въпрос на политика и стратегия на производствените предприятия. В зависимост от пазарната конюнктура тези отчисления могат да бъдат значително по-големи, отколкото е реалното износване, с оглед да се създадат скрити резерви на предприятието. Реалната мярка на чистата продукция трябва да бъде освободена от тези съображения. Практическото решение на тази задача създава определени трудности и понякога налага компромиси и отклонения.

Посоченият тук метод за установяване на чистата продукция може да бъде наречен също *производствен метод*.

Съществува и друг способ за установяване на чистата продукция, базиран на нейната структура — сумиране на основните ѝ компоненти: разходите за заплати и печалбата на производствената единица.

Чистата продукция всъщност представлява и при СНС, и при СБНС частта от националния доход, произведена от производствената единица през дадения период от време, а сумирането ѝ в рамките на определена териториална единица или на цялата страна — националния доход, създаден в дадената териториална единица или страната като цяло. Единственото различие между показателите за чистата продукция в двете системи си остава различието, което се диктува от различната концепция за производството.

Общата характеристика на функционирането на икономиката изисква и данни за използването на националния доход. И в двете системи се използват показатели за крайното потребление и капиталообразуването.

При СНС се разработват два показателя за крайното потребление на населението — крайни потребителски разходи на вътрешния пазар и крайни потребителски разходи на резидентските домакинства. Задачата очевидно е да се разкрие влиянието на нерезидентските потребители на вътрешния пазар — важен аспект при изучаване на влиянието на международния туризъм. Вторият показател се получава от първия, като се прибавят крайните потребителски разходи,